

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 18C/467/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115225090
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kordošová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115225090.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Janou Kordošovou v spore medzi stranami žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Karadžičova 8, Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, Bratislava, a žalovaného: D. Q., nar. XX.X.XXXX, J. G. K. XX, K., o zaplatenie 2.555,93 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieta.

Žalovanému, ktorý má nárok na náhradu trov konania, sa trovy konania nepriznávajú.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 9.10.2015 domáhal vydania rozhodnutia o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť mu žalovanú sumu 2.555,93 eur s 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.555,93 eur od 1.11.2013 do zaplatenia. Žalobca tvrdil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 24.9.2014 medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom sa stal žalobca vlastníkom pohľadávky voči žalovanému z titulu nesplateného úveru poskytnutého postupcom vo forme kontokorentného úveru, teda povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Žalobca v žalobe uvádzal, že postupca a žalovaný uzatvorili dňa 21.7.2005 Zmluvu o bežnom účte, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Na základe uvedenej zmluvy postupca zriadil v prospech žalovaného bežný účet s možnosťou povoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte v prípade splnenia podmienok stanovených právnym predchodcom žalobcu. Ich splnením poskytol postupca žalovanému finančné prostriedky na bežnom účte vo výške 2.555,93 eur (77.000 Sk). V dôsledku porušenia platobných povinností žalovaným, nedodržania zmluvných ustanovení zmluvy o bežnom účte a všeobecných obchodných podmienok, vypovedal postupca listom zo dňa 14.8.2013 zmluvný vzťah založený zmluvou o bežnom účte. Výpoveď bola žalovanému doručená 18.8.2013 a jej účinky nastali 31.10.2013. K tomuto dňu sa stala pohľadávka voči žalovanému v celosti splatná v zmysle čl. 4.14.2 písm. c) Všeobecných obchodných podmienok VÚB a.s. pre depozitné produkty. Podaním doručeným súdu dňa 25.8.2016 žalobca doplnil, že žalovaný vyčerpal celkovo sumu vo výške 4.769,64 eur, keď súčet kreditných transakcií bol vo výške 20.816,92 eur a debetných transakcií vo výške 25.586,56 eur. Žalobca si uplatňuje z tejto sumy 2.555,93 eur, ktorá pozostáva z istiny 1.659,99 eur a časti debetného úroku 895,94 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatnil aj právo na úrok z omeškania počnúc dňom 1.11.2013, teda dňom nasledujúcim po dni účinnosti výpovede zmluvy o bežnom účte.

2. Na preukázanie tvrdení označil žalobca dôkazy, a to zmluvu o bežnom účte z 21.7.2005, žiadosť o navýšenie kontokorentného úveru - Flexidebetu z 30.11.2007, potvrdenie o poskytnutí flexidebetu z 30.11.2007, oznámenie o nastavení kontokorentného úveru, výpoveď zmluvy o bežnom účte zo 14.8.2013, doručky, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. pre depozitné produkty, oznámenie o

postúpení pohľadávky zo 6.10.2014, podací hárok, výpis z bežného účtu žalovaného, prehľad úrokových sadzieb, oznámenie o právnom konaní.

3. Žalovaný sa k žalobe, ani k jej doplneniu nevyjadril.

4. Súd vec pojednával a rozhodol dňa 5.12.2016 bez prítomnosti žalobcu, ktorý sa z účasti na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s konaním i rozhodnutím v neprítomnosti. Súd vypočul žalovaného, pred rozhodnutím sa oboznámil s obsahom listinných dôkazov, a to zmluvou o bežnom účte z 21.7.2005, žiadosťou o navýšenie kontokorentného úveru - Flexidebetu z 30.11.2007, potvrdením o poskytnutí flexidebetu z 30.11.2007, oznámením o nastavení kontokorentného úveru, výpoveďou zmluvy o bežnom účte zo 14.8.2013, doručenkami, Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. pre depozitné produkty, oznámením o postúpení pohľadávky zo 6.10.2014, podacím hárkom, výpisom z bežného účtu žalovaného, prehľadom úrokových sadzieb, oznámením o právnom konaní, ako aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav veci.

5. Pôvodný veriteľ Všeobecná úverová banka a.s. zriadila zmluvou zo dňa 21.7.2005 v prospech žalovaného bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXX s možnosťou povoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte v prípade splnenia podmienok stanovených VÚB, a.s. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. pre depozitné produkty. Žalovanému boli na zriadenom bežnom účte na základe jeho žiadosti z 30.11.2007 poskytnuté finančné prostriedky vo forme kontokorentného úveru - flexidebetu vo výške 2.555,93 eur (77.000 Sk). Listom zo dňa 14.8.2013 banka vypovedala zmluvu o bežnom účte, lebo žalovaný svoj záväzok zo zmluvy napriek výzvam banky neuhradil. Účinnosťou výpovede ku dňu 31.10.2013, t.j. koncom druhého mesiaca po jej doručení žalovanému, sa stala splatnou celá pohľadávka veriteľa voči dlžníkovi z titulu poskytnutého úveru. Pôvodný veriteľ - banka mala žalobcovi ako nebankovej spoločnosti zmluvou o postúpení pohľadávok z 24.9.2014 postúpiť pohľadávku z titulu nesplateného úveru poskytnutého vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte žalovanému.

6. Súd sa v prvom rade zameril na skúmanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní a vyzval žalobcu na jej preukázanie. Žalobca predložil súdu dňa 25.8.2016 fotokópiu výzvy zo dňa 10.4.2014, ktorá bola podľa oznámenia žalobcu zasielaná žalovanému obyčajnou poštovou zásielkou, preto nedokáže preukázať jej skutočné doručenie žalovanému. Z výzvy je zrejmé, že bola zasielaná spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Karadžičova 8, Bratislava. Žalobca tvrdil, že konal na základe mandátnej zmluvy v mene veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a.s., avšak túto mandátnu zmluvu nepredložil. Uvádza sa v nej veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. účet č. XXXXXXXXXXX (nepovolené prečerpanie), vec: Oznámenie o právnom konaní, výška dlhu pozostávajúceho z istiny k 31.3.2014 vo výške 4.769,64 eur, príslušenstva 464,18 eur, dlžnej sumy 5.233,82 eur, s upozornením, že dlžoba sa bude až do úplného zaplatenia naďalej navyšovať a dlžník má poslednú možnosť uhradiť svoj dlh v rámci mimosúdneho konania.

7. Žalovaný si nepamätal, že by mu bola takáto výzva doručená.

8. Z oznámenia Všeobecnej úverovej banky, a.s. zo dňa 6.10.2014 o postúpení pohľadávky súd zistil, že žalovanému bolo oznámené, že postupca Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila ku dňu 29.9.2014 svoju pohľadávku zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX na postupníka Intrum Justitia Slovakia s.r.o. Oznámenie bolo odoslané žalovanému 8.10.2014, čo vyplýva z poštového podacieho hárku.

9. Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou (§ 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej „CSP“).

10. Súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (§ 295 CSP).

11. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

12. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi, alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

13. Podľa § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 21.7.2005, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť do určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

14. Podľa § 710 citovaného zákona, ak je v zmluve uvedené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere.

15. Podľa § 711 ods. 1 citovaného zákona, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

16. Podľa § 497 citovaného zákona, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 21.7.2005, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľskom úverom.

18. Podľa § 1 ods. 3 citovaného zákona, zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o bežnom účte, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi predchodcom žalobcu a žalovaným existoval občianskoprávny záväzkový vzťah, titulom zmluvy o bežnom účte s povoleným prečerpaním vo forme kontokorentného úveru, ktorá síce nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, avšak je spotrebiteľskou zmluvou, pretože sa jedná o typovú zmluvu uzatváranú vo viacerých prípadoch, ktorej

obsah spotrebiteľ podstatným spôsobom neovplyvňoval a pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a dodávateľ tak konal.

22. Žalobca sa v konaní od žalovanej domáha zaplatenia žalovanej sumy z pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť zmluvou o postúpení od banky, a preto súd v prvom rade skúmal aktívnu legitímáciu na strane žalobcu a dospel k záveru, že nie je daná z viacerých dôvodov. Žalobca síce predložil súdu fotokópiu podania zo dňa 10.4.2014, ktoré označil za výzvu posielanú žalovanému spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. v mene veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a.s. na základe mandátnej zmluvy, kde bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlhu vo výške 5.233,82 eur, avšak toto podanie nemožno považovať za písomnú výzvu banky s upozornením na omeškanie, lebo ide o výzvu žalobcu a nie banky, bez preukázania konania v jej mene, týka sa nepovoleného prečerpania, nie je z nej zrejmá doba omeškania žalovaného a hlavne žalobca nijako nepreukázal jej autenticitu, t.j. že bola výzva skutočne vyhotovená, odoslaná a aj reálne doručená žalovanému, nakoľko bola predložená len kópia bez akéhokoľvek dokladu o odoslaní a doručení žalovanému. Sám žalovaný sa v konaní vyjadril, že si nepamätal, že by mu bola táto výzva doručená. Tým sa nepreukázalo platné postúpenie predmetnej pohľadávky na postupníka t.j. žalobcu, ktorý nie je bankou (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015 z 10.8.2016).

23. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno preukázania postupiteľnosti (spôsobilosti na postúpenie) takejto pohľadávky pôvodného veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a.s., teda licencovaného subjektu oprávneného podľa zákona o bankách poskytovať spotrebiteľské úvery, na žalobcu, z ktorého by mu vzniklo právo vymáhať žalovanú pohľadávku. Nebolo totiž preukázané doručenie písomnej výzvy veriteľa na splnenie záväzku dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pred postúpením jeho pohľadávky postupníkovi.

24. Písomná výzva upravená v citovanom zákonom ustanovení (§ 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách) je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta. V prípade, ak tento faktický úkon nebol riadne a preukázateľne vykonaný a doručený žalovanému, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu.

25. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

26. Všeobecná úverová banka, a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku (ktorá je predmetom tohto sporu) voči žalovanému žalobcovi len po tom, ak bol klient napriek jej písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj bez súhlasu klienta (§ 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky). V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli (prípadne z vykonaného dokazovania ich splnenie nevyplývalo), bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť bol povinný súd v konaní ex offo aj bez námietky žalovaného prihladiť (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/445/2015 z 19.4.2016).

27. Žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, lebo nepreukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť, teda svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, preto súd žalobu v celosti ako nedôvodnú zamietol.

28. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP).

29. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 1, 2 CSP).

30. Vzhľadom na úplný úspech žalovaného v spore súd rozhodol, že hoci má nárok na náhradu trov konania voči protistrane, sa mu trovy nepriznávajú, lebo mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.